

- թիւ, 49. քերաց հիւանց, ուսմի. բըղ ա-
սեմի.
- » 34. բրոնդեայ ասեղք կամ հերինց
կօշկակարաց կամ քար ծակողաց.
- » 38-39. ուզունը յաղեղ քարէ.
- » 40. գնաւաղի եղնազլով, ի ներբոյ
եղներացն ծակ, առ ի զապել զգ-
ծամն կամ զզարկո կանանց հան-
գերից:
- » 48. գործի բժշկական բրոնդեայ յառ-
նով կամ ի յարկարել զնառ-
նորկո զեղոց :
- » 24. զլուն մարզոյ, ձնօտն անուշա-
զրութեամբ խախտեալ ի տեղու-
ոչէն և անիեալ ի ծակ ունկան :
- » 36. օգակ բրոնդեայ, նման սորտ զը-
տանի ի 44 զնոփ, որ է տեղի հասաելոյ
զրուն նիզակին .
- Ենթիւն թռւանշանօք՝ է արջինաշափ առ
ի գոշակել զրնական մեծութիւն :
- Եթէ առաջարիեալս իցէ հետարքրագական
և գիւնոց պիտանի, մարթ է երկարօքէն և
մանրամասնորէն զրել : Եթէ կամայական
սատեղմունք պատահեցին, իցին արդեօք
անտեղիք և ծաղու արժանիք » :

ԱՅ ԱԲ ԱՆ ՈՒ ԹԻ ԻՆ

Թոյլ ու կակուդ է միշտ ջոր,
թայց մարէ հնոց բոցակոս,
կը մաշէ վկէ յարամոր,
կը դարրեն զամկ շահերանոր:

Երա իրաւոնքն է մեղմիկ,
թեպէս յարեան վրասկիկ.
Լեռնամբուճ բրամց միզն
լնեկան փլշրեն իշր ալիք :

Զեմ գիտեր ինկակս մոլորուած օրուան մէկն
Ընկայ քարուա ժայռոս անձուկ ձորի մէջ,
Ազակեր առ առ կարկաներ յամկն ու ի մէջ
Գումանին պինդ են փաթութեր քողով գէլ:

Ան թղյամբուլ ձորակին խան ու մըթին
Յասակին խորձ ալքիս զըպան թափանցան՝
Ակետալը անցելոց մ'նեսք թափանցին...
Զանդուած մ'որեան և արտասաւաց ու քըրտանց:

Անգարեկիր երկու գերաց ժայռերէն
Բնոր և անզար այեց գիտն գէտ ի խոր ..
Արսունք ու արիւն նոր, քըրտանք նոր կ'ուստին
Նոյն ձորն եօթնեակ զարեր անզութ անւոր:

Այս թափանցից մուսախապատ զիհն մէջ՝
Կը գիտաւէնք յաւաց աշքեր հետազօտ

Գէթ նուրբ կածան հանապարէկ մ'ելեէչ

Կըսրէ անցիք, շնչէկ քաղցրիկ ազան օչ:

Ուրամանուն յանկարծ կացակ մ'ամպերէն

Դայթանց ցընեց մառն ու մշաւյլ թըլամբոյը. «

Դրանցին բուրմէնց անհապացորդ զոս թքին

Դէմ վիսածոն հրանց սրբաց կարծեակուու:

Մըսընչեցին փազ ու փազար, փորց, փու-

իքրանք կըսուն ժայռեց հնչեցան...

Եղանակուած արեանց շարանց զարանու:

Վըհից ծոցն պըպաշեցին գետ գործան:

Խոչ աշբարգին հնեմեանոյ ողը ու կոծ

Բնոր բնոր խոտուած սըրտից խորէն մըրսանուզ,

Խնչուն շողիք փակ կատասյր մ'ի ներ ծոր:

Ժայռց վըհից պըպաշեցին գետ գործան:

Ժման զարգարաց բորք չորս կոտ մնչնդնէն...

Ող զըլութոց եղեն մէրք գիւաշունչ

Տնակա քարուած վըհին յատան այց ամէն...

Երկար գարեր պանուած թաքուն անշընչան:

Բնոր ժամաթարին, բնոր այց ու բնոր առք ու ձնոց

Խորչի պըպաշ ձան եղելինց բորքանուզ...

Թօթափեցին բարձրէն ժայռէրն պատմիք

Իրենց գըլին կողէն կարկուս վիմային:

Քարակարկան համ բարձրացաւ խուռք մ'սիկոյն...

Հնդան լուգիք, լուցին բողոք, քուց ու մուռնչ...

Փարտական լիռանց գույնէն անցը տըմքան,

Մագնէ արե, սիւզ սըսկին կենուց չունչ:

Լցո հասապայթ արեգակն փայտի տակ

Կըշբարեցի հնչեցի մ' ժայռա այն խառաջ,

Ու գըրգանից այն զըմքատաց վերը մինակ

Նըշչոյ յաւաց մինաց ոգուց բըռնախոտ:

Խորզ երա երենին հրաշուղին լիռանց ծոցնէն վեր

Լուցիք խանձեր, շողիք ու խիս ծոխ կ'ելլին,

Կը գաղանեն կրակէ գետար, վաս լըներ...

Ներկու բորք հմայուած տարքոց ոխն ու քիչ...

Բնոյց արեան անդուզ անվերջ խունչեր

Կը կըսուած ծոցնէն ծոցնէն գուռ նշուն:

Անցան օրեր, անցան ամիսն տարիներ...

Ա՛ս այն եղեգն հոսած տուոց գետացան:

Յուղեն կ'ամիքն... սըրթաց հնդիք է զարձեր,

Զանձէ, տակի բուր ննա վէմ, կոյս որմացար...

Պահ մ'իր կողեր գէտ առց հընչուն ննամազ ինչ:

Ի գուր... զիկուած ալքի կոխն դար ու սար:

Յանկաբը անսայ՝ փուլ եկան ժայռին հրամագրով...
Այս քըփան, գնան, թաւալին պէնց հատ...
Քըշեց զանոնք տարան նեղնոն ինչուան ծով...
Ալունուան մէջ կուայ, զնուան աւե անհետ:

Հ. Ա. ՏԻՐՈՅԵԱՆ

— १० —

ՀԱՅ ԱՆԴՐԱՎՐՉՈՒԹԻՒՆՔ

Գալով կամենցիք յանձնարարութեան մասին, այսչափ ինչ տեղեկացանք մեր տպարանի տեսչութենէն, թէ ինչ որ առանձինն յատկապատ ուղղուած է՝ նոյնը դրկուութեան հայութեան ինչ որ հարթաշատր զրեանց հետմասին յանձնուած է, — որ յարաւակ մեծ աշխատութեան և երկար ժամանակի կարօւ էր, — և կամ ընդհանուր կերպով թէ «Նորատիկ հրատարակութիւնները զրկեցէ մեր հաջութեան», առանց փութացընկերու կամ որոյ ժամանակ մի դնելու, յարջ թէ տպարանի տեսչութիւնն ևս այդպացընկերու հարկ մի չի տեսնելով, միւս զրեանց հետ միասին զրկեր է. ուր թողունք որ կամենցիք տը պազրութիւնն նւարտեցաւ 1896ի օգոստոսին վերները, ուստի չենք կարու և 1896ի առաջին կետեն յառաջ ի իրեն ձեռքը հասցնելի Արքան այս մասին “լիւ”, կողմէն տը դիտութիւն գործուած չէ, ինչպէս կախարձուի:

Կահնիցի յէլու 131-146 Հրատարակուած
և Փաղուած ժամանակագրութեան տ. Ստ.
Ստեփանանան ուստի առնուած լինիլը շի
յշտառակուելուն ուրիշ պատճառ կ կայ,
թող չ. Գ. Գ. զուր տեղ շի յոգեցցընէ
միտքը՝ ուրիշ կասկածելի պատճառներ որու-
նելով, — բայց միայն զի Վիեննայի Մեծ.
Հարց Միիթարեանց մատնահարսնի մէջ
պահուած բնագիր օրինակին ընդօրինակու-
թիւնն շատ տարինեն յատազ եղած է, հե-
տեւարար որկ մոռացութեան արդինկ է այն.
և այս բանս աւելի ևս կը հաստատուի, եթի-
ւ կահնիցի գիտելիքի (յէլու թ., Ժ.) և եւաս-
տառախն (յէլու թ., Ժ.) մէջ Մեծ Հեղինակն
3-4 անգամ կը յիշէ Հնդկաս ամսթեայն, ուր
որ հարկն պահանջներ է:

Ե հայոց Յովհաննու արքեպիսկոպոսութեան մասին Ատ. Թօղայի Հետ Համակարգելիք շըլլալը Բնշ մէկ հետով յայտնած է Հ. Գ. Գ. Ո. մեր ալքէն Վրիպատ լինի, Հետաքրիր Էինիք իմանալ զայն, Սակայն ամէն բան Քերին ծայր պարտող (խօթեղ շըսելու համար) և քննադատ զրին, երբ այսպիսի վիճայութեան մի առնչւ առանց բնաւ տարակոյս յարթացնենք ու ուղիւ ծռեկ և լուսեանք կ'անցնի, յայնուհետեւ ու միայն “Խ. Տ., այլ նաև և Հանդիւ ընթերցողք իրաւունք ունին ըստու, և Որ լուէ՝ հաւանի ». Հետեւարար այսպիսի պարագայի մէջ արդարանարու համար «Խ. Տ., վերաբառած տիկնուորիմը՝ իրեն սկիականած կը լինի, ոչ պատճառուենք փոխանակ պատճառի և փաստի տեղ գործածելով»:

9. 9th am Fink & Heigel Հաղոր.